

Ole Schmidt
Sundby Parkvej 13, 2.tv
2300 København S
51415188
olsc@fasttvnet.dk

Sundby, den 17. marts 2020

Cirkusryen
Att.: Fr. Lisbeth Dahl
Dyrehavsbakkevej 85
2930 Klampenborg

Kære Lisbeth Dahl.

Hermed fremsendes to ark, som jeg håber, kan danne baggrund for et og andet i kommende revyer.
Håber at kunne hilse på dig over en fadøl ved lejlighed.

Med Venlig hilsen

Ole Schmidt

Flemming Jensen, Jensen tonajt:

Jæ æ tanepædagog og ansat ve' pollerteiet og er poltergeist. Mange mener, at vi tanepædagoger æ væ hva vi taner om, men vi har det er der ikk nojet å gø ve. Vi har antid vidst, at sprog æ mæje vigtig å snakk. Vippe ka no kænn o vonapyk! Vores bæst kænne som man aj børn væ o kan man ik si'. Korn som ik' man snakk w qå, mæn ingen ve' rigtigt. No æ møj som vidde viddekanin møj krittevit som præst. Hvis øren fall ka ikk på sann må' snakk, får hat fald' ne' i øjn'. Kårekismus knetvut munne krane de vone i bale voito prane. Strippedarium påndovideo strate. Dar'n jomfruhummer. Komisjonstrup båtnakke. Politidirektør ik' kenne perker, perlerøv. Bongobongo fall' sæl' av. Fajl i farvern perle! Engangstyrk, ya basta, bim, basse. Squir'n nir'n kommisjask. Kommanditskij nosserøv, perlerøv. Vrietorn devife. Virf varf vurf. De julekalender. Fritz schur: snogehøj og snurretop, snurrikt snurrepiberi, Snorres saga, snurrevod der snurrer rundt og rundt omkring i ring, vale, xing? Snurrebasse sweater Voldum, slut, prut. Takk fordi De lynnet så pænt.

Jeg har arvet en ægte Rembrandt og en ægte Stradivarius fra min onkel, og eksperter bekræfter ægtheden. Desværre var Stradivarius en elendig maler og Rembrandt om muligt en endnu ringere violinbygger.

En zebra gik tur på bondegården og talte med de forskellige dyr om deres opgaver. Jeg giver mælk, sagde koen, jeg leverer træk kraft sagde hesten, jeg giver uld, sagde fåret. Få den latterlige pyjamas af, så skal jeg vise dig, hvad jeg laver, sagde tyren.

Et par anekdoter:

Den bredmundede tudse gik tur på bondegården og talte med de forskellige dyr om deres kost. Jeg spiser græs, sagde koen, hesten og fåret. Så må man håbe, at du finder noget, sagde tudsen. Jeg spiser bredmundede tudser sagde storken. Med meget spids mund: Så må man håbe, at du finder nogen.

Sig kælk højt tre gange i træk og spørg: Hvad drikker koen.

Den gamle Sam var blevet aflægs. Den nye Goliath var viril og høflig. Så lød det: Thank you, madam, thank you, madam, thank you, madam, hank you, madam, thank you, madam, thank you, madam, thank you, sorry, Sam, madam, thank you, madam.

Bondemanden og hans kone betragter tyren Ferdinand, der er i forårshumør. Konen kommenterer med slet skjulte oprinnet. Det er e' den sam' kow a hel' ti', kommenterer Bondemanden.

To jyder cykler sammen. "Di' cyklel, den skraldrer." "Hva'". . "Di' cyklel, den skraldrer." "A ka' e' hør' novr, få mi' cyklel, den skraldrer."

~~Selv~~oplevet:

Finske selskabslege for viderekomne:

Denne lekan kan lekas af båra tre personer. Der krævs en kasse whisky. Deltagerne stänger sig inne i et lokall og tømmar kassen. Då skal én lämna rommet, og de to andra skal gissa, hvem det vår. Denne lekan kan også lekas af båra två personer, men då krævs mera whisky.

Yukan er simpelt, men brutalt. Selskabet går ned i kælderen, hvor der et sort som i en neger midt om natten. En af deltagerne kaster en kniv, og den, som kniven træffer, han er yokan.

En upassende svensk beretning om lapper. Gubban ringer fortvivlet til doktorn. Morsan er sjuk. Utenfor er det et fruktansvart väder. Hjælp måste vänta til väderet har beträt. Gubban ringer igen fortvivlat til doktorn. Gubban har döt. Han måste stille gubban kalt. Da vädret har betres kommer doktorn og kan straks konstatere, at der er tale om en hjerneblødning, gumman er helt skæv ved munden. Hun er anbragt op ad væggen i brændeskuret og ve stivfrossen. Gubban menar på, at det måste der ikke lægges for mycket i. Det ve der, han hænger lampen, när han klövit brände!

Bataljen ved Peder Lykkes Vej:

Jeg er på cykel på vej ad Røde Mellemvej, der krydser Peder Lykke vej. På den anden side hedder den Grønjordsvej. Cyklen er af ældre dato, hvilken betyder, at udfræsningerne i stellet er slidte, hvorfor baghjulet vedblivende glider frem og medfører, at kæden slappes igen. På vej op på cykelstien efter at have krydset vejen, ryger kæden af. En ældre dame, der åbenbart synes, jeg ikke skal dø i synden for mit sløseri, gør mig opmærksom på, at kæden er røget af. Det har jeg også selv fundet ud af. "Det er fordi, den er for slap"! "Jo". "Min kæde er altid stram". "Jo, du vil måske med hjem at se min nye kædestrammer". Den sidder lige i skabet. Historien har det minus, at jeg er nået halvt ud til Genforeningspladsen, før jeg finder på, hvad jeg skulle have sagt.

Leif Panduro:

Det fortælles, at den esbjergensiske tandlæge og TV-drama forfatter Leif Panduro var irriteret over, at det svenske "hej" vinder mere og mere indpas i stedet for det danske "dav". På en morgenspadseretur møder han først manden i nabohuset. Derpå møder han konen, så sønnen, datteren og hunden.

Der udveksles følgende replikker:

"Hej!"

"Hej!"

"Hej!"

"Hej!"

"Hej!"

"Hej!"

"Hej!"

"Hej!"

"God dag, Karo!

"Arf".